

Amplissimè, ampleximèq; vni, domini summo pere
donorand.

in sumptu ut aut
quid ad vocatio ne
restra respondere
lunq; raptor effor
in vestram deli
voluntatem bene
Epistola XLIII.

Injuriam facerem prudenti vestra, si dubitarem,
an hanc ad vocationem vestram respondendi moram
benigne accepissetis. Quod dum ego
sanè mihi in mentem venerunt, quæ animum
Dum abire à patria, à me, à parento,
Ad D. Ludovicum Dicu. p. 1634.

Vir reverendè & clarissime.

Qui has ad te literas affert, meus cognatus est: quem
non debui dimittere, quia qui pene vos per triump. studiis
operam dedit. Eum cupiebam. Præcedenda pietati tuæ
esse commendatum, ut, dum ipse agit, Te cum aliis bonis
& eruditis adolescentibus Ephoris, habeat exoptam
vitæ, directorem & consiliarium. Quam rem à te pluri-
bus verbis nō peto: quod mihi abundè constat de tua
humanitate ac pietate. Ipsum nō laudo apud
te. Dilatus fuit præceptis suis hæc. Sed sunt mobi-
lia juventutis ingenia. neq; vestris iudiciis atq; oculis
glaucoma obijci potest. Cupimus enī & speramus à vobis
recipere cultissimū atq; exornatissimū. Quod si cuiuspi-
am ex Academia vestra luminib; indigebit, ut indi-
gabit, benevolentia, ut ei mea causa parariq; esse
valis, valde te obsecro. Ad literas tuas venio.

Gratulator, meam, quævis impudens sculam compella-
tionem nec vanā nec ingratoram fuisse. De morbo,
alominor. et jam meliora spero. Ne sit, ut debilitate
tui labores sui utilissimū & incommutabilem, aut
etia suavisimū nosse amicitia commiserit. Iudicia
tū de eis, q; proposituram, valde me confirmavit.
Non parū me hincos sum, quā à studentibus doctorū
recandenti est. Inter doctos dicere sententia
conarur. Habere autem doctos & bonos asipula-
tores atq; approbatores, opinor, nō de hinc res
est. Læter igitur me non immerito autum.

Gaudio, in tibi ita videri, me nō sine causa Cant. 1:3.
novā interpretationē quæsiisse. Explicatio tua
mihi nō minimè displicet. quod autem mea
tibi subtilior iusto videtur, fieri ex ipsa causa ex-

my! Sed nihil ab omni parte beatum est: utiq; et q; int, qui salu-
contra de providentia nihil possunt. Quæ hinc ac statū q; quā
no tunc nōne fiat, fieri vehementer desidero. Solubat
Salenij noster de cunctis me fidelit. ordine: q; quō
ratus, Fraternitatem
stationem,

et
silia
in Siquid
me
obamur
nostro
ad
ut
m d
ind
mi
volentia.
lytis
em,
me,
k nō
missionem
memi-
d atq;
ne
quod
ex
ut
At enim
ius ta,
hi Deg
atq;
tionem
docent
vincta
in vallata
ta, q; q;
ubi dei

Epistola XLVI.

Epistola XLVI.

(¹ *per cibum, cupidia*
in tollis)

P. selvaria

* C. 1. Six

istiusmodi, quod non tantum est videtur de locis
 quosvis de maximis mysteriis interpretari. qui
 si quid opponi possit, non modo interpretes ludibri-
 um ad versario confutatio, sed etiam
 ipsam mysteria, ut patitur, tibi tibi, suspen-
 dere possit. Quae mihi causa etiam est, ut dili-
 gentius me inquirere cupiam. Canabatur igitur
 Experiar igitur, an possim ita, non condire, per
 nudare sententiam mea, ut tibi et alijs, et prout
 utuntur exalto, sapere queant. Haec dis sunt
 sententiae nostrae. Tu de se effusione donore
 communicatione unctiois in fidelibus: ego de
 unione di adventu Dei in mundum accipio.
 Haec autem tam affinis et similia sunt, ut
 semper vocibus dici possint. quare disquirimus
 est, an nihil causa sit, quare magis de uno quam
 de altero accipi debeat. Sic igitur videtur. 1.
 Eux. versum: unguento evacuatis, quod est non
 hic. ablat accentus. qui cum prout est distinctus,
 cu prout continuatur. Nig suppleo, nisi ubi ne-
 cessitas est. 2. illa: unguentum depromitis, ut
 habet eum sensum. Si debuit conferri in
 vobis, et vobis, dicitur. Dabitur enim
 sum: tibi depromitur. Si hic sensus spectatur
ex te depromitur; significantius idem de
 dici potuisse videtur. prout. Accedit, quod
depromitur erit resolvendum in depromitur
extra percipitur. Non enim homines depromunt.
 Christo unctio, sed Christus effundit in illos.
 Quare autem hoc non dicat: prout prout
 3. in brevi scripto, vito repete placere rerum
 madem repetitiones. Jam unctionem veterum
 primo loco hujus versu vidimus. Item communis
 tio sapientiorum in istis verbis, prout prout

 Γ_{infer}

↑ nisi ubi ordo prophetia
populat,

Philisina, amplissimiq; viri, domini summo pere
donorandj.

quā sumptu ut ad
quid ad vocatiōe
vestra respondē
dum, raptor effe
in vestram deli
voluntatem vera.

Injuriam facerem prudenti vestra, si dubitarem,
an hanc ad vocatiōem vestram respondendi moram
benigne accepissetis. Quod cum ego sciret, plurima
sanē mihi in mentem venerunt, quæ animum
non solum abire à patria, à suis, à parento,

v. 2. & 4. abunde ^{quid} intelligi. 4. non videtur
de tali nihil interesse inter colon primum & secundum.
Manifesta enim sunt & oppositio in his verbis: &
ἐν τῷ / πρῶτῳ / ἢ / ὁ / πρῶτῳ. / 5. Ten-

Jamentum omnis communicatio unionis nobiscum
est unio, dei cum carne, ubi igitur de effectu
agitur, & in carmine conjunctione & elapsio
tu capite suo celebrante, non videtur causale
funds totiq; rei debuisse omitti. 6. Interpretatio
nostra convenit cu præcedentib; . Desideria enim
Ecclesie præstitisse est in his verbis. Utinā me
exosculatur. Quid a. desideraverit expectavit
patres, quia adventu dei in carne. Jam de eo
sibi congratulatur. Effunderis. nomen suum
Nam ea effusio est ipsa illa exosculatio. Per ea
cuius factus est pater frater noster, sponsus noster.

7. Quia interpretatio analogia fidei confusa
verbis filioz, & b. sine omni contorsione confex-
tiosa est, ut commodissime intelligi possit,
ea recipienda est, nisi quid fortassis analogia
fidei obstat. Nunc perna simplicem versio-
nem, & quidem Græcā, quia in ea lingua com-
muni videtur fieri id posse, atq; aptis, ut in
parallelis, conferatur. τὸ πρῶτον ὅτι τὸ
πρῶτον ὅτι τὸ πρῶτον, ὅτι πρῶτον ἐκ-
ροῦ τὸ ὅτι τὸ πρῶτον. ὅτι τὸ πρῶτον. ὅτι τὸ πρῶτον.
Ene considerabo. 1. ἐκ-ροῦ. hoc oppono
cum reconditio in pristina, hinc fragrantia
multarū unktionū, lingua virentiū. Signi-
ficabit igitur & plenitudinem, & accommoda-
tionem ad ^{capitulum} humanā perceptionis.

Oppono item ^{capitulum} personā rei à persona profuturā.
q. d. non enim jam unguenta tua, sed tu effunderis.
Notabitur igitur ipse personā, cui suavitē desi-

Opinor,
unguentorum
norum, tu.

vol
paripulis
ipsi in carne.

N. T.

effusionis

my! Sed nihil ab omni parte beatum est: utiq; et genit; int, qui salu-
contu ter providentiā nihil possunt. Quod his ac stat; q; quā
no tunc nūc fuit, scire vehementer desidero. Solubat
Salerij noster de cunctis me sedulo emendare: ex quo
ratus, Fraternitatem
stationem,

77. 1. 2. 3. 4.

fol. 636

1. & Emerson

7 filig Dei

¶ Duo igitur sunt in xpo
1. Gasepores sive assumptio
~~carnis~~ forma hominis. 2.
abdicatio gloria & majestatis.

[illegible]

(quod autem, cupedias
in illis)
P sed varia

† C 1 29

† Eū esse tota tēpore.
Jacobi, ex domo ejus, qui con-
stat, de libris.

† versa 3. supple-
ditur, quod est Gen.
12:1. dicitur & dicitur
in cognatio & familia,
tēpore. In tē-
pore comburitur &
o tēpore. Et nulla

† subaudi, qd. tūc
mi si malis, tūc tūc.

† post numerum familia Jacobi
Glossa simpliciter citra di-
finitione loci, unde veniunt,
qui veniunt, ubi fuerint.
Tandem suppleat Hebraeo mo-
do huius, tūc tūc.

† commutata Dina &
omissis Er & Ona.

† 26.

† Eximetur pater, at

Quod attinet v. 14. hoc mihi scriptum non videtur,
quod uxores filiorum undecim, non videntur esse
tūc suppleas. quod si sint, ubi collocabuntur
uxores reliquas polygamos! Nam Simon & Levi
non una uxorem. Et de Benjamin ipse quoque
suspiciatur. Videtur a. P. huius tēpore id est esse
quod dicit Genesis, Jacobi de semine ejus. ~~Ita~~

efficiuntur 75. nec obstat, quod dicitur, Ioseph
venisse in Aegyptum quia ita vulgo loquimur
tūc huius nomen ponitur: pater in dantes. Et nulla

que imitantur Graeci scriptores facit, relativum
Ioseph, ut patet, Non enim Stephanus

scripsit, quod ad Iosephum venerint, sed quod
in Aegypto primitus fuerint tum in terra
naan, tum in Aegypto, unde postea tota natio
propagata sit. Sed ego in Graeco textu non
veni difficultatem, in venio, quam est in Hebr-

Gen. 46. Nam 1. v. 15. ita est: Hi sunt filii
Lea, quos peperit Jacobo, & Dinam. omnis autem
filii eius & filia ejus 33. at sunt 32. 2.
suspiciatur in illo, omnis anima patrem autem
prosequi? 3. omnis anima veniat ad Iosephum

in Aegyptum, exstantes e lumbis ejus...
omnis anima ob. 4. At commutantur Er &
Ona.

2. v. 27. omnis anima, quae venit de domo
Jacobi, quae venit in Aegyptum, 70. Hi
liberi Ioseph nati sunt in Aegypto. Dicitur
ibi domus Jacobi ipse Jacob includitur: quod
non possit ibi includi. 3. suppleat
Ioseph. 3. neg. v. 8. Et Er & Ona
nomina filiorum Ioseph, qui venerunt in Aeg-

Illustissimi, amplissimiq; viri, domini summo pere
honorandi.

qua sumpti utantur
quid ad vocatorem
restra respondendi
duum raptor esse
in vestram
voluntatem vera.

Injuriam facerem prudentia vestra, si dubitarem,
an haec ad vocatorem vestrum respondendi moram
benigne accepissetis. Quod tunc ago, plurima
sani mihi in mentem venerunt, quae animum
Ducum abire à patria, à suis, à parente,

Jacob & filii ejus. Eam esse Jacob ex filiis Israel? Sed
non est tanta salebra in Graeco, quanta est in Latina. qua
tamen sermo et elegans satis excusat, quod sit: qui venien-
tes in Aegyptum sunt Jacob & filii ejus. Ego igitur quidem
Mih i igitur quidem satis erit summi expositio, ad Gen. 46.
Nam mater fuit de Benjamin filiorum. Sed quia
non omnibus idem arridet, utile est in istiusmodi quo-
tionibus plures in promptu esse rationes saluandas,
difficultatem apponendi: inter quas tuam non postro-
mo loco pono. Nam quod ad difficultatem à me
objectam attinet, responderi ad ea potest, Stephan-
num tot numerasse uxores, quot fuisse certum est,
ex narratione Moysi, etiam plures fuisse potuerint.
Ad v. 15. 16. Laudabile est sui serupor tollere
è lectione sacra et infirmorum causa. Sed quis
os obstruabit totis conspuentibus? quoniam è To Moysi
duplex. Quis sit, an deo omnium ansam cavilla-
di adentem voluerit epilogum quae ventibus
verbi sui contemnendi? Quare ego sic puto,
non ad virum omnis aevi difficultes esse respiciendos.
Satis est mihi, ea hic legi (Nam quis pignus det,
à Stephanus ex parte non à librariis?) quod ap-
pariat excerpta esse è sacra & infallibili historia.
praesertim quae ad istam partem interfit. Videri possunt
Confusi duo loci, Gen. 50:13. Job. 24:32. Erit forte,
cui ex persuaderi possit, si de iustis fuisse fidei
commissa Patriarcharum funera; quando filii
Jacob tam la egregie de illis meriti sunt, ut
legere è Gen. 35:25. 26.27.28.29. Si
Jacob sepulturae hic non agit & sed & postea
uno aliquo Patria. Postremo ex istis locis
quosdam Trinitatem obsecros fore, si pronuntiatio
& gestus accedat. Imaginare Stephanum non

confusionem hanc,
si qua è,
scapm

no addo

Et mutuo aspectum et colloquium verecunde nos identidem porre-
my! Sed nihil ab omni parte deatam est: utique et gemit ut, qui salu-
contra deo providentiam nihil possunt. Quos hoc ac statim
no tunc nunc fiat, scire vehementer desidero. Solubet
dalerij noster de cunctis me pedibus emundare: ex quo
s verbis dei
qui salu-
quam
ar inanim
ant auctores
ratus, Fraternitatem
stationem,

(quod dicitur, cupiditas
in illis)
P sed varia

† 1. 2. 3.

† oratione

† (iam in terra per-
venerat, proinde in
in quodam intervallo)

+ qui tunc exire
tunc;

† qui nollet sibi
bono dari, quia
datus esset terra
a Deo:

† qui felicius filius Abra-
ham. Nam si heredita-
tem accepit a patre in
terra, in no. ^{terra} ^{terra}
emenda, & dabitur esse
exire, ut dicitur arg. emissa.
Ila Jacob dicit se arcu
suo capisse, quod filii
fecerunt. Sed omnia

† populi

† ut in Talum & Midrasim
videtur est) ex diversis locis vo-
cis & scripturae excerptis
& in una dōpor contrahit, ad-
hibita casum

+ quid sit, ^{dubio morte.}
^{ratiōis}
^{pronācia.}

† ut sit, ut fuit & aliqua reco-
dari & simul scopu suū priden
audibiles possunt.

† in monumento in cultu
Dei

† Cetera de sunt.

† an pueri, sed abrupta & patetia va-
nitate cogitativis, accommodata utat

Vult demonstrare Patres in terra nihil confecti
esse: ex si qui videretur aliquid proci fecisse, at
quodammodo proci emisse, quod iis habuerit

& eas fructu emisse, ad sepulturam. Mortui
sunt. Translati sunt in ^{in sepulchra} ^{in sepulchra}
in monumento, quod emerat Abraham

argenti, ^{in sepulchra} ^{in sepulchra}
† Abraham & nepotes a filiis

† ut expleat non erat necesse, quia loquens
apud Judaeos, quibus nota loquebatur

† ut a. posuit, quorum indicatio
habuit ad scopu suū erat satis.

† inno. hinc attactio ^{ma: si pēque mor-}
^{broru. si hinc no.}

Operam in declaratione
non puto te frustra sumisse,

in iis quo spectant ad philologiam
(sunt n. observationes doctissimi

tum in integranda mente Prophe-
tiae res non potest satis & ligentur hor

incultari. omnem cultu dei externu suū
simplici corde, omni suū usum farvanem

opinionemq; de eis, omnem fiduciam
fuit eo, quod ^{Dei} ^{Dei} verbo non est com

datum, superstitione & idololatria, cultu
dignu suū, quod ignorat, & colonis, neq;

† hunc, Jovem, Stirculū adora-
qui ea menti Drem, quē nominat,

† nescit, adorat, quā illos gentes. Vult
subadverte in verbis prophe-
comparatiōem cū in pūmentis idola
† Vos regem vestru Dominū acui nesci
adorabiles: idem nomen & gentes nesci

qua
quid
hinc
in
vol

opti
arg
catra

Add
sig

Eng

† XIV.

† XIV.

† XIV.

† XIV.

† XIV.

† XIV.

† XIV.

† XIV.

† XIV.

† XIV.

† XIV.

† XIV.

† XIV.

† XIV.

† XIV.